

DE FEM SØYLENE I ISLAM & DET Å VÆRE EKTE RELIGIØS (FROM)

Vi nevner de fem søylene i islam før vi forklarer hva det vil si å være ekte religiøs eller from.

1. *Imaan (trosbekjennelsen)* - dette er en handling som kun er knyttet til overbevisning man har i hjertet.
2. *Namaz (tidebønnen)* - *namaz* er obligatorisk for både menn og kvinner. Enhver muslim er pålagt å be fem ganger om dagen! Fordelen med å be *namaz* i fellesskap (her om moskeen) er at man ikke bare får ekstra mer sawaab (poeng) enn hjemme, men også at man kan holde seg oppdatert om andres livssituasjon, deres bekymring, utfordringer i livet, behov o.l. Dette er det islam bygger på, sosial medfølelse. Ved å bli eksponert for de ulike klasseskillene og økonomisk status blant mennesker, skaper det nemlig medmenneskelighet og medlidenhet for den som har mindre enn en annen. For eksempel, når en fattig og rik står side ved side, så forhindrer dette at de rike får forakt for de fattige. Når vi ser i dagens samfunn at de rike har forakt for de fattige, så er dette hovedsakelig på grunn av at vi har forlatt moskeene våre.
3. Faste - ved det sørger Allah for at den sosiale kontakten mellom mennesker er større enn ellers. Man ber mer og man omgås hverandre i større grad. Under fasten eksponerer Allah muslimer for hunger og tørst slik at man får medlidenhet for de som har mindre enn dem selv.
4. *Hajj* (pilegrimsreisen) - hele menneskeheten, uavhengig av hudfarge, rase, tilhørighet, samles i Allahs hus. Den største av alle riter i Hajj er oppholdet i Arafat. Allah vil at man skal eksponeres for ulike kulturer, og økonomiske og sosiale forskjeller. Han vil at man skal observere statusen til ulike muslimske nasjoner slik at fellesskapsfølelsen forsterkes.
5. *Zakat* (veldedighet) - ren uttrykk for at man skal ofre velstand man har for å ta hånd om fattige og trengende.

Allahs *sifaat* (f.eks. nåde, velvillig, tilgivende, god) er bevist i menneskeheten, så å være nåde, velvillig, tilgivende og god mot mennesker vil også telles som *ibada* (å tjene Allah). Man oppnår ikke fromhet bare ved å forette *namaz* (tidebønnen), eller *tasbih* (lovprise Allah), eller faste, ha på seg *jumba* eller *dishdasha* (from muslimsk klesplagg/drakt) eller gro skjegget, men må også hjelpe de fattige og nødlidende, de trengende, folk i nød, samtidig som man også antar troen på dommedagen, englene, alle tidligere nedsendte skrifterne og profetene Hans, og ikke føler nag i hjertet sitt når man gir for Allahs sak til de foreldreløse, ikke viser motvilje mot å yte menneskelig bistand og hjelp, og er tålmodig under harde levekår. Allah forklarer dette perfekt når Han i Koranen sier som følger:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذُرَىٰ تُرْبِيًّا وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّائِلِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

Fromhet er ikke bare å vende ansiktet mot øst eller vest! Derimot er sann fromhet at en person antar troen på Allah, den ytterste dagen, englene, skriften (åpenbart av Allah) og profetene og av Allahs kjærlighet bruker rikdommen (sin) på sine nærstående, de foreldreløse, de trengende, veifarende, tiggerne og for (å befri slavers) hals og forretter tidebønnen og gir det pålagte bidraget og holder et løfte når han inngår et, og viser tålmod under hardhet (fattigdom) og i vansker (sykdom) og under kampens (jihad) voldsomhet. Disse er de som er de sanne, og disse er de gudfryktige.¹

¹ Koranen 2:177